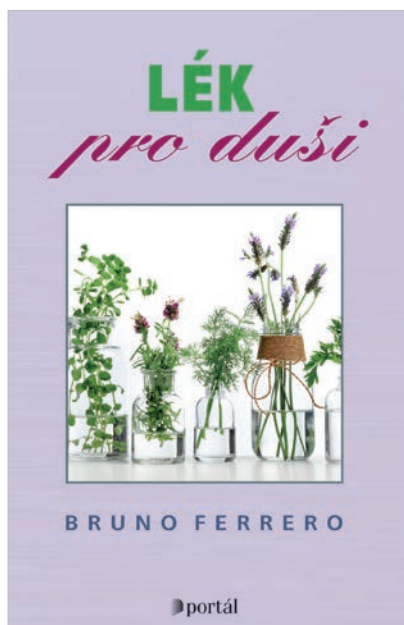

Bruno Ferrero

Lék pro duši

Překlad Dan Liška

Dvacátý čtvrtý titul úspěšné řady knih „pro duši“ přináší nové povídky a duchovní zamyšlení, které mohou jako v „tabletkách“ pomáhat bolavé a unavené duši, ale své místo najdou i při osobní meditaci, v katechezi či během rodinné četby.

978-80-262-2202-6, brož., 88 s., 159 Kč

Bruno Ferrero

je italský salesián a autor mnoha populárních příběhů „pro duši“.

Josef Prokeš

Síla křtu v životě

978-80-262-2191-3, brož., 160 s., 249 Kč

Také jako e-kniha

Když jsem jabloň, nemám chtít dávat hrušky: křest mi pomáhá objevovat to, kým jsem. Můžeme prosit: „Pane, dej mi sílu odmítnout člověka, který po mně chce plody, které nemůžu dát.“ Josef Prokeš

Křest je nedílnou výbavou křesťana, ale jeho významu a smyslu pro každodenní život je věnována překvapivě malá pozornost. Zkušený duchovní doprovázející a úspěšný autor spirituální literatury Josef Prokeš se na křest zaměřuje s ohledem na důvěrnou znalost otázek i potřeb současného člověka, stejně jako s vědomím problémů a nedorozumění, které v dnešní době kolem institucionalizovaného náboženství panují. Kniha představuje jakási duchovní cvičení, jejichž cílem je obrátit pozornost k tomu, co vše může uvědomění si křtu v lidském životě znamenat a jak se může stát neustálým zdrojem síly a inspirace. Křest při tom vidí ne jako jednorázovou legitimaci do klubu křesťanů ani instantní odpověď na složité otázky života, ale jako nevysychající pramen, jemuž se můžeme učit být stále otevření. Kniha může být inspirací i pro ty, kteří o křtu uvažují nebo se na něj připravují.

DALŠÍ KNIHY AUTORA:

U ambonu

Pán se stará

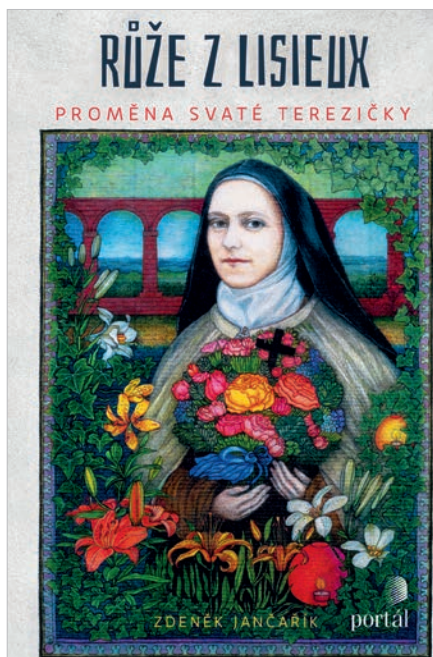
Josef Prokeš

je katolický kněz, momentálně působící ve Vodňanech v jižních Čechách a na poutním místě Lomec. Je vyhledávaným duchovním doprovázejícím, přednáší na KTF UK v Praze, působí jako skautský duchovní rádce.

Zdeněk Jančařík

Růže z Lisieux

Proměna svaté Terezičky

978-80-262-2190-6, váz., 192 s., 269 Kč

„Terezička má natolik bohatou fantazii a schopnost převádět duchovní skutečnosti v barvitě obrazy a metafory, že razí novátorskou duchovní cestu.“ Zdeněk Jančařík

Jsou dva pohledy na sv. Terezi z Lisieux. Ten první vidí typickou zbožnost a spiritualitu 19. století, mnohdy připomínající kabinet katolických kuriozit, plnou sošek, svatých obrázků, umělých kytek a zasněných psaníček kreslených do památníků jejich čtyř rodných sester. Ten druhý pohled vyžaduje ponor a filtr času, které odstraní všechny titěrnosti a zaměří se na to podstatné: na Tereziinu důvěru v Boha, která vychází z čistého pramene evangelia, z duchovní geniality dítěte, které se o Vánocích 1886 přes noc stalo dospělou, zralou křesťankou. Kniha zkušeného autora spirituální literatury hovoří jak o vnějších, tak i vnitřních podmínkách její proměny a také o tom, proč je spiritualita této křehké a neduživé karmelitky, jež jako řeholnice žila skryta v kontemplativním klášteře v Lisieux pouhých devět let, stále aktuálnější. Je v ní řeč o růžích, které se už 150 let od jejího narození rozvíjejí jedna po druhé, a o bezprostřednosti důvěry, jež je něčím mnohem víc než víra. Knihu provázejí básně Miloše Doležala.

K TÉMATU:

Najít smysl v našich selháních
Žena ať v církvi promluví

Zdeněk Jančařík

je salesián, kněz a autor spirituální literatury. V Portále vyšly jeho knihy *Plátno z Turína*, *Miláček Páně*, *Žena ať v církvi promluví* nebo *Čerstvá voda pro duši* a knižní rozhovor s Ludmilou Javorovou *Ty jsi kněz navěky*.

Zdeněk Jančařík

Růže z Lisieux

Co mohla tato křehká dívka, opečovávaná v láskyplné rodině a vlastně i v klášteře, vědět o životě? Co může dvacetiletá dívka učit církev? Není to příkrášlený mýtus, převyprávěný do moderních kulís psychologie a spirituality? Není to vlastně tak, že si celá Francie konce 19. století a potom i celá církev zamilovaly karmelitánskou barbínku, protože napsala hezkou autobiografii, a každá doba si ji už po sto let přibarvuje a přidívá podle svých potřeb? Není celý ten obdiv ke krásné mladé řeholnici jeden velký kýč? Vždyť zemřela příliš mladá na to, aby svůj bezmezný entuziasmus osvědčila po letech klášterní rutiny. Neměla prokázat vytrvalost a tvůrčí svobodu i jako padesátnice nebo sedmdesátnice?

Někteří umělci i světci umírají mladí, snad aby na dlouho omlazovali znavený starý svět, který tu po nich zůstává. Terezie je jednou z nich. Několik Tereziiných knížek ovlivnilo po svém vydání velikány své doby, Josepha Rotha nebo Jacka Kerouaca, ale především spiritualitu celé církve. Za první světové války vzývali její svaté obrázky svorně vojáci ve francouzských i v německých zákopech. Zalíbila se i papeži

Piu XI., který ji považoval za hvězdu svého pontifikátu. Její sochy uctívají muslimové v severní Africe a na Blízkém východě. Na celém světě má tato skrytá karmelitka na 2 000 kostelů, zatím jediný Tereziččin kostel v Čechách stojí v Praze Kobylisích. Sedmnáctého května 2025 to bude 100 let od jejího svatořečení – že by k tomu datu u nás vyrostla nová kaple, nebo snad nová socha?

Třebaže stále znovu kolorovala a komentovala titěrné svaté obrázky, vnášela do nich svou odvážnou spiritualitu plnou nezměrných tužeb. I z kýčů dokázala vytěžit zlato. Svůj krátký život prožila v těsných poměrech tradiční víry své vlastní rodiny a karmelitánského kláštera konce 19. století. Její široká duše ale zalétla mnohem dál a vystoupala mnohem výš.

Růže mají ostny, aby se mohly pnout po větvích silnějších keřů a stromů, aby mohly růst všude, kam prorazí. Přílnavými ostny Tereziiných růží byly bezmezná důvěra v Boha, dětská, holčičí důvěřivost v Ježíše, v „Ježíška“, a široké srdce dítěte, které se od svého vánočního obrácení rozhodlo dávat, aniž by chtělo cokoli zpět. A právě o této její proměně bude tato knížka.

